

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Перник, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христина Хр. Ангелова

при участието на секретаря Роза М. Ризова
като разгледа докладваното от Христина Хр. Ангелова
Административно наказателно дело № 20231720201444 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.58д-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. В. А. против наказателно постановление №23-1920-000105/18.07.2023 година, издадено от Началник сектор ОД на МВР Перник 01 РУ, с което за осъществен състав на административно нарушение по чл.104б т.2 от ЗДвП на основание чл.175а ал.1 пр.3-то от ЗДвП са му наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 месеца. Със същото наказателно постановление за осъществен състав на административно нарушение по чл.157 ал.6 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв.

Т. В. А. е обжалвал наказателното постановление в законоустановения срок. В жалбата, депозирана срещу него е изтъкнал доводи, че същото е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде изцяло отменено. В съдебно заседание, редовно призван се явява лично и с адв.З., която доразвива доводите му, изложени в жалбата. Твърди, че не е налице

умисъл от страна на жалбоподателя за осъществяване на описаното в акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление нарушение. Счита, че възприетото от полицейските органи се дължи на странични, обективни фактори. Излага мотиви за квалификация на описаното в двата акта нарушение като „маловажен случай“. Предлага в този смисъл съдът да постанови своя съдебен акт, както и да бъдат присъдени направените по делото разноси-адвокатско възнаграждение.

Жалбоподателят Т. В. А. се присъединява към заявеното от защитника си.

Изслушан последен излага твърдения, че свидетелството за управление на моторно превозно средство му е необходимо ежедневно с оглед упражняване от семейството му на бизнес, свързан с необходимостта от управление на такова.

Административно наказващият орган Началник сектор ОД на МВР Перник 01 РУ, редовно призован не е изпратил свой процесуален представител за съдебното заседание. В съпроводителното писмо към административно наказателната преписка е изразено становище, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде изцяло потвърдено.

Пернишкият районен съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства ,доводите на страните по реда на чл. 14 и чл.18 от НПК намира за установено следното :

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН от надлежно процесуално легитимирано лице с правен интерес. Допустима е. Разгледана по същество се явява частично основателна.

От фактическа страна:

В акт за установяване на административно нарушение серия ГА №624158/23.06.2023 година, съставен от М. М. Б. в качеството на „старши полицай“ в 01 РУ Перник в присъствието на свидетеля по акта Н. П. Й. на Т. В. А. е описано, че на 23.06.2023 година в 22,20 часа в гр.Перник ул.“Св.Св.Кирил и Методий“ с посока на движение от път I към път I-63 е управлявал моторно превозно средство-лек автомобил марка „Мерцедес“ с ДК № *****, собственост на В.И. А. и на кръговото кръстовище на магазин

„Билла“ не използвал пътя, съгласно неговото предназначение за превоз на хора и товари, като извършил резки рискови маневри, подал рязко газ и повишил оборотите на двигателя, превъртял задвижващите колела на автомобила и преднамерено го извел извън контрол. В обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение е описано, че на посочените в акта дата и място представил на контролните органи акт за установяване на административно нарушение серия G A №761025 с изтекъл срок на валидност.

Цифрово в акта е отразено, че с това си си поведение А. е нарушил разпоредбите на чл.104Б т.2 от ЗДвП и чл.157 ал.6 от същия нормативен акт.

Актът за установяване на административно нарушение е подписан от актосъставителя и от свидетеля по акта. Предявен е на нарушителя на датата на неговото съставяне. Подписан е от А. и му е връчен препис от същия срещу разписка. При предявяване и подписване на акта А. не е дал обяснения и направил възражения по описаните нарушения.

Възражения не са направени и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН пред административно наказващият орган.

Въз основа на съставения акт Началник сектор ОД на МВР Перник 01 РУ е издал наказателно постановление №23-1920-000105/18.07.2023 година, с което на Т. В. А.

-за осъществен състав на административно нарушение по чл.104б т.2 от ЗДвП на основание чл.175а ал.1 пр.3-то от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 месеца

- за осъществен състав на административно нарушение по чл.157 ал.6 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв.

По доказателствата:

В хода на съдебното следствие е проведен разпит в качеството на свидетели на М. М. Б. и Н. П. Й.. Св.Б. е съставил акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление. Св.Й. е свидетел по установяване на нарушението и съставянето на акта. След като са били предупредени за

наказателната отговорност, която биха понесли в случай на лъжесвидетелстване същите са дали подробни, логически издържани и безпротиворечиви показания относно установеното от тях на датата и мястото, посочени в акта за установяване на административно нарушение. Св.Б. заявява:“Чухме подаване на газ. Задните гуми превъртяха и задната част на автомобила започна да се изнася на ляво и на дясно.“Именно това поведение на водача на възприетия автомобил наложило спирането му от полицейските органи. Свидетелят е категоричен относно времето и място на осъществяване на нарушението, както и поведението на водача. Това бил жалбоподателят Т. В. А.. Св.продължава:“Касае се за умишлено „дрифтене“ от водача с цел някакво удоволствие. “На показанията на св.Б. кореспондират напълно показанията на св.Й.. Св.Й. е категоричен, че:“Водачът/жалбоподателят/ умишлено приведе автомобила извън контрол ,превъртайки гумите му.“ По отношение на наличието на мястото на обективни фактори, които да провокират такова поведение св.Й. е категоричен, че такива не са установени. Съдът кредитира показанията на св.Б. и Й..

По уважено искане на защитника на жалбоподателя са допуснати до разпит и проведен такъв на М.Н.Н. и А.Д.С. Св.Н. на посочените в акта дата и място се е намирала в автомобила, управляван от жалбоподателя на предната седалка до мястото на водача. Св.С. е пътувал със същия автомобил на задната седалка зад седалката на която е била св.Н.. Св.Н. и С. са приятели на жалбоподателя. Същите,след като са били предупредени за наказателната отговорност, която биха понесли в случай на лъжесвидетелстване убедено навеждат доводи, че установеното от полицейските органи не се дължи на умишлено поведение на жалбоподателя ,а на навлизане от негова страна в кръговото кръстовище при магазин „Билла“ с несъобразена скорост, предизвикала нарушение в устойчивостта на автомобила. В противовес на показанията на св.Й., който твърди,че по време на извършване на нарушението пътната настилка в конкретния пътен участък е била суха св.Н. заявява, че е била мокра. Същото заявява св.С. като обективна причина за случилото се на пътя, като не изключва и емоционалното състояние на жалбоподателя, който бил ядосан. Показанията на тези свидетели са насочени към изграждане и утвърждаване на защитна теза, която по преценка на съда не издържа проверката на доказателствата.

По реда на чл.283 от НПК вр. с чл.84 от ЗАНН съдът приобщи като доказателства по делото и писмените такива, приложени по административно наказателната преписка-акт за установяване на административно нарушение серия G A №624158/23.06.2023 година и наказателно постановление №23-1920-000105/18.07.2023 година.

От правна страна:

При извършената служебна проверка на съставения акт за установяване на административно нарушение и на издаденото въз основа на него наказателно постановление съдът не намери основание за неговата отмяна поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, накърняващи процесуалните права на привлеченото към административно наказателна отговорност лице.И актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни за това органи- „старши полицаи“ 01 РУ Перник и Началник сектор ОД на МВР Перник 01 РУ.

По първото нарушение:

Посочената като виновно нарушена разпоредба на чл.104 Б т.2 от ЗДвП и в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление въвежда забрана за водачите на моторни превозни средства да използват пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен по тяхното предназначение ,за превоз на хора и товари. Безспорно установено е по делото и по този въпрос не се спори между страните, че на 23.06.2023 година Т. В. А. е имал качеството на водач на моторно превозно средство по см. на параграф 6 т. 25 от ДР на ЗДвП. Същият е управлявал моторно превозно средство- лек автомобил марка „Мерцедес“ с ДК № *****. На посочената дата А. се е намирал на път, отворен за обществено ползване по см. на чл.2 ал.1 от ЗДвП. Имал е право да се движи по него ,но като спазва установените правила за движение. За съставомерността на административното нарушение по чл.104 Б т.2 от ЗДвП определящо за всеки конкретен случай са вида и характера на предприетите действия, техническите характеристики на моторното превозно средство и наличието на външни обективни фактори на средата. По конкретното административно наказателно производство е установено по безспорен и категоричен начин, че на 23.06.2023 година в 22,20 часа в гр.Перник ул.“Св.Св.Кирил и Методий“ с

посока на движение от път I към път I-63 управлявайки моторно превозно средство-лек автомобил марка „Мерцедес“ с ДК № ***** на кръговото кръстовище при магазин „Билла“ Т. В. А. подал рязко газ, извършил резки рискови маневри, повишил оборотите на двигателя, превъртял задвижващите се колела на автомобила и го извел извън контрол. В резултат на тези действия, несъмнено, непровокирани от външни обективни фактори задната част на автомобила започнала да се изнася наляво и надясно. Тази фактическа обстановка е доказана категорично от събраните в хода на производството по делото гласни и писмени доказателствени средства. Не са необходими специални знания ,за да се достигне до извод при наличието на конкретните факти, че горното не може да бъде постигнато по друг начин, а единствено с цел извършване на „дрифт“. Поведението на жалбоподателя по обективните си признаци съставлява именно тази техника и се субсумира по понятието :“използване на пътя за цели, различни от предназначението му-за превоз на хора и товари.“Характерът на реално извършените действия от страна на жалбоподателя извеждат и субективната страна на осъществения от него състав на административно нарушение –при пряк умисъл като форма на вината.

Предвид изложеното съдът не споделя изложените от защитника на жалбоподателя доводи за квалифициране на административното нарушение като „маловажен случай“. За да е налице основание едно административно нарушение да не бъде санкционирано по административен ред е необходимо да са налични предпоставките на чл.93 т.9 от НПК и чл.11 от ЗАНН. Нарушението, предмет на разглеждане в настоящото производство е формално по своя характер. По делото не е приложено нито едно доказателство то да е извършено при наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства, които да го отличават от обикновените случаи на нарушения от този вид.

По размера на наказанието:

Наложено на жалбоподателя наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство „ за срок от 12 месеца е съобразено с предвиденото в административно наказателната разпоредба на чл.175 А ал.1 от ЗДвП. Правна възможност за намаляване на същото не съществува, предвид фиксирания размер на санкциите.

Законодателят неслучайно е приел разпоредбата на чл.104б от ЗДвП в началото на 2017 година ,обосновавайки се с отчетения ръст в цялата страна на водачи на моторни превозни средство, в голям брой от случаите млади хора да извършват т.нар.“дрифтове“. Не са малко случаите в които това се случва на оживени места с голям пътникопоток. В този смисъл при решаване на въпроса за отговорността следва да се даде превес и на обществения интерес. В контекста на изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено в тази му част.

По второто нарушение:

На А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за осъществен състав на административно нарушение по чл.157 ал.6 от ЗДвП. Според съдържанието на същата разпоредба актът за установяване на административно нарушение ,когато контролния талон е отнет до изпълнение на задължението по чл.190 ал.3 от ЗДвП заменя контролния талон за срок до един месец. В хода на извършената проверка на 23.06.2023 година на жалбоподателя същият е представил акт за установяване на административно нарушение серия G A №761025 по описаното и в акта и в наказателното постановление. Нито в акта обаче, нито в наказателното постановление е посочената датата на съставяне на този акт, за да се достигне до извод кога същият е връчен и дали към датата на проверката е бил с изтекъл срок в който може да замени контролния талон. При така установеното не е доказано осъществяване на административно нарушение по чл.157 ал.6 от ЗДвП от А., поради което и наказателното постановление в тази му част следва да бъде отменено.

Предвид горното което на основание чл.63 ал.1 пр.1 -во от ЗАНН съдът :

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №23-1920-000105/18.07.2023 година, издадено от Началник сектор ОД на МВР Перник 01 РУ срещу Т. В. А. ЕГН:***** жив. в гр.*****, съдебен адрес: гр.***** адв.М.З.-САК , като ПОТВЪРЖДАВА същото в частта с която за осъществен състав на административно нарушение по чл.104б т.2 от ЗДвП на основание

чл.175а ал.1 пр.3-то от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 месеца и го ОТМЕНЯ в частта, с която за осъществен състав на административно нарушение по чл.157 ал.6 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване на основанията, визирани в НПК и по реда на глава 12-та от Административния процесуален кодекс пред Административен съд –гр.Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____